

УДК: 371.21

Лопатинська Ірина Сергіївна,
кандидат педагогічних наук
(Донецький юридичний інститут МВС України)

МОДЕЛЬ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ ДО СТВОРЕННЯ ЕМОЦІЙНО СПРИЯТЛИВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ

У статті проаналізовано можливості використання в системі методичної роботи ВНЗ моделювання під час організації підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища у студентському колективі. Наголошено на особливостях організації та функціонування всіх блоків та компонентів моделі, розкрито основні підходи, технології, форми та методи моделювання підготовки викладачів ВНЗ. Обґрунтовано необхідність грамотного використання та поєднання різних складових структури моделі підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі, що забезпечить її результативність.

Ключові слова: модель, моделювання, методична підготовка викладача, емоційно сприятливе середовище, студентський колектив.

Постановка проблеми. Пошук шляхів і засобів оптимізації підготовки викладачів ВНЗ до створення емоційно сприятливого середовища у студентському колективі спрямований на те, щоб перетворити методичне навчання на засіб подальшого розвитку особистості викладачів, використовувати його для забезпечення педагогічно регульованого середовища, у якому кожен зможе підвищувати рівень свого професіоналізму та готовності до забезпечення здорового клімату, психологічного комфорту, необхідних умов для професійного та гармонійного розвитку студентського колективу.

Під час організації підготовки викладачів у системі методичної роботи ВНЗ необхідно досягнути того, щоб її зміст був не лише джерелом навчально-методичної інформації, але й засобом подальшого розвитку педагогічного професіоналізму. Задача цілеспрямованої підготовки викладачів полягає в тому, щоб перевести її зміст на рівень їхнього особистісного досвіду, професійних цінностей, сформувати ціннісне ставлення до теоретичного знання через розкриття сутності наукових понять і спираючись на інноваційний досвід. Основним способом реалізації задач підготовки викладачів у системі методичної роботи ВНЗ є метод моделювання, який забезпечує можливість вивчення досліджуваного об'єкту за допомогою структурної моделі. Процес створення моделі досліджуваного предмета називається моделюванням, тобто методом пізнання і перетворення складних педагогічних явищ і об'єктів як на теоретичному, так і на емпіричному рівні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Можливості використання моделювання в педагогічному процесі розкрито в роботах В. Афанасьєва, Б. Глинського, Л. Даніленко, Ю. Кулюткіна, В. Лизинського, Т. Навазова, Н. Масюкова, Е. Смірнова та ін. Ефективність використання метода моделювання при вивченні педагогічних явищ і у процесі керування методичною підготовкою в навчальних закладах обґрунтована в роботах Є. Березняка, Б. Гершунського, В. Загвязинського, Н. Кузьміної, В. Сластьоніна та ін.

Метою статті є розкриття значення моделі та принципу моделювання в методичній роботі ВНЗ, що допоможе активно мислити і нестандартно діяти, приймати рішення,

шукати вихід із ситуації, що склалася в педагогічній практиці, нести відповідальність за власний вибір і отримані результати. Модель передбачає цілеспрямований, раціонально організований порядок дій, запрограмований на позитивний результат, за допомогою системного аналізу й виконання управлінських дій, а саме: використання різних форм, методів, засобів і результатів створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі, які позитивно впливають на продуктивність його діяльності. Модель – це словесна, знакова або уявна система, яка відображає, імітує принципи внутрішньої організації або функціонування, характерні особливості чи ознаки об'єкта дослідження, його зміст, мету підготовки, проектування технології навчання та управління розвитком колективу й особистості студента.

Виклад основного матеріалу. Підготовка викладачів ВНЗ до створення емоційно сприятливого середовища в учнівському колективі розуміється як цілеспрямований комплекс взаємопов'язаних організаційно-змістових заходів, направлених на формування готовності викладачів до організації сприятливого клімату в студентському колективі, психологічного комфорту для кожного студента. Організаційно-змістові заходи вмотивовані динамікою розвитку колективу й особистості, залежать від загальних цілей і конкретних завдань діяльності колективу (групи) студентів. Методична підготовка викладачів до створення емоційно сприятливого середовища – це сучасна функціональна система організаційного й науково-методичного забезпечення їхнього професійного зростання, а також дієвий спосіб управління навчально-виховним процесом, створення психологічного та емоційного комфорту для кожного члена студентського колективу. Сьогодні необхідна така модель підготовки викладачів у системі методичної роботи ВНЗ, яка б урахувала не тільки вимоги суспільства до інституту, але й індивідуальні особливості, характер творчих здібностей, можливості й рівень готовності викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі. На основі створеної моделі прогнозуються можливості функціонування даної системи, визначається взаємозв'язок та взаємодія між внутрішніми компонентами системи, а також системою в цілому та зовнішнім середовищем.

У зв'язку з цим нами розроблена модель підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі інституту (див. мал. 1). Структура моделі об'єднує в собі такі блоки: цільовий, змістово-процесуальний, результативний, кожен із яких має свої структурні компоненти.

Цільовий блок об'єднує в собі наступне: мету, підходи, принципи, структурні компоненти готовності як складного особистісного утворення.

Змістово-процесуальний блок включає психологічну, теоретичну й практичну підсистеми, кожна з яких спрямована на оволодіння викладачами знань, умінь, на розвиток особистісних якостей, що забезпечують їхню готовність до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі інституту. *Результативний блок* складається з підсистем моніторингу, рівнів та результату підготовки викладачів, показником якого є їхня готовність до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі.

Педагогічні умови включені в модель, щоб показати їхню значущість у забезпеченні результативності підготовки викладачів у системі методичної роботи до створення психологічного клімату й комфорту в студентському колективі, у встановленні здорових взаємин у системі «викладач – студентський колектив – студенти».

Ефективність моделі підготовки викладачів визначається чіткістю завдань підготовки, що спрямовані на наступне:

– формування ставлення до студентського колективу як до цілісного, психологічно комфортного простору, де відтворюється поведінка викладача та студентів, здійснюється

колективно-творча діяльність, спрямована на розвиток колективу і особистості кожного його члена;

– орієнтувати викладачів на осмислення форм, методів і засобів оздоровлення психологічного клімату студентського колективу в практиці інституту;

– оволодіння методикою проблемного, соціально-орієнтованого спілкування, забезпечення емоційного настрою на різних етапах колективної життєдіяльності та психологічного комфорту, залучення студентів до різних видів діяльності, заснованої на управлінні, співуправлінні та самоуправлінні;

– здійснювати нестандартний підхід до розв'язання професійних задач, проявляти самостійність, творчу активність, ініціативу в пошуку виходу із проблемних методичних ситуацій, з установкою на успіх і позитивний результат.

В основі моделі – системний підхід, який дозволяє систематизувати й конкретизувати основні етапи підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі. Модель, побудована на основі системного підходу, є складним, багатокомпонентним явищем, що виступає як системний об'єкт, компоненти якого тісно пов'язані між собою.

Особистісно-діяльнісний підхід у підготовці викладача до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі визначає особистісну спрямованість і колективну діяльність у регулюванні поведінки й певних учинків викладачів не стільки як пошук методів і засобів досягнення поставленої мети, скільки як постановку конкретних задач, їх формування та коригування в процесі практичної діяльності. Особистісно-діяльнісний підхід визначає роль інтелектуально-творчої діяльності викладачів у регулюванні їхньої поведінки та певних факторів не тільки як пошук засобів досягнення мети, що проектується, але й формулювання та коригування їх у процесі педагогічної діяльності. У контексті даного підходу викладач інституту стає керівником свого емоційного стану. Цей підхід забезпечує викладачеві активну позицію, детермінує самореалізацію особистості.

Середовищний підхід дозволяє перенести акцент у діяльності викладача з педагогічного впливу на студентський колектив і його членів у напрям створення емоційно сприятливого середовища, у якому відбувається їхній професійний розвиток і саморозвиток. За такої підготовки викладача в системі методичної роботи інституту включаються механізми його внутрішньої активності у взаємодії з середовищем. Моделювання різноманітних ситуацій (ситуацій-вправ, ситуацій-проблем, ситуацій-діалогів, ситуацій-ілюстрацій) забезпечує умови для активної участі кожного педагога в колективному пошуці, обміні думками, відстоюванні свого вирішення методичної проблеми. При цьому важливо забезпечити право вибору кожному викладачеві, акцентувати його увагу на пошук відповідей, вивчати їхній вплив на викладача та на інших учасників педагогічного процесу, виявляти симпатії та антипатії; робити висновки, відстоювати власну позицію.

Саме при такій організації підготовки викладачів формуються думки й погляди про багатогранність середовища, його вплив на особистість, студентський колектив у цілому. Підготовка допомагає зрозуміти роль викладача в розвитку особистості та результативності педагогічних дій, усвідомити необхідність погоджувати свої цінності, інтереси, емоції, почуття з потребами та установками інших учасників методичного процесу. До того ж необхідно акцентувати увагу на оволодінні методикою спілкування й технологією передачі духовно-морального досвіду іншим учасникам підготовки.

Використані підходи дозволяють забезпечити особистісну спрямованість інформації, що вивчається, її систематичність і діяльнісний характер, який реалізується в діалогічній формі на креативній основі. У процесі підготовки, що побудована на принципах педагогічної взаємодії, співпраці й співтворчості, активності та самодіяльності, гармонізації

інтелекту та емоцій, єдності управління, співуправління та самоуправління, учителі вивчають прийоми контакту, ознайомлюються з нормами й правилами професійної етики, комунікативними зразками спілкування. Тому при організації підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі велике значення має використання різних педагогічних технологій, активних форм і методів навчання.

Взаємообумовленість різних технологій (побудованих на принципах ролівої перспективи, імітаційно-ігрових, проектних, тренінгових, діалогових та ін.) дозволяє педагогу проектувати нові знання з опорою на власний досвід, різні варіанти вирішення проблеми, обмін думками, щоб досягти оптимального результату. Використання активних форм і методів (імітаційно-ігрових, проблемно-ситуаційних) створює оптимальні педагогічні умови, до яких належать емоційна насиченість колективної діяльності, зв'язок наочно-почуттєвого й абстрактно-логічного в процесі освоєння теоретичного матеріалу [2, с. 7–8].

Активні методи закріплюють комунікативні вміння, досвід спілкування, демократичний стиль поведінки в різних ситуаціях. Поділяючи точки зору А. Алексюка, О. Бодальова, О. Вербицького, ми вважаємо, що активні форми й методи підготовки в системі методичної роботи ВНЗ допомагають забезпечити природний перехід педагога з навчальної діяльності до професійних дій, із відповідною зміною характеру дій, мотивів, цілей, засобів та проєктованих результатів.

Розмаїття форм і методів підготовки є важливою умовою, що забезпечує динаміку рівня готовності викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі в позитивному напрямку. Використання різних методів (гри, діалогу, диспуту, бесіди, дискусії, ролівої ситуації) сприяє позитивним почуттям, активній діяльності, оригінальності уяви, допомагає виробити комунікативну стратегію і тактику спілкування в студентському колективі.

Стратегія і тактика спілкування – це «мистецтво, оволодіння яким вимагає великого досвіду, знань, витримки, спритності, комунікабельності» [8, с. 78]. Результативність активних форм і методів підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі зростає, якщо забезпечити наступне: чіткість і професійну спрямованість перспективи, що проєктується; професійну спрямованість ситуацій, що моделюють дійсність ВНЗ; соціально-психологічний клімат, що забезпечує психологічний комфорт кожному учаснику методичного процесу.

Підходи й принципи слугують методологічною основою підготовки, спрямованої на формування основних компонентів готовності до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі. Названі підходи реалізуються у створеній моделі на принципах педагогічної взаємодії, співпраці й співтворчості, активності та самодіяльності, гармонізації інтелекту та емоцій, єдності управління, співуправління та самоуправління.

Змістовно-процесуальний блок підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі об'єднує такі компоненти: психологічний, теоретичний та практичний, які представлені у схемі 1.

Психологічний компонент підготовки спрямований на розвиток психологічної структури важливих якостей діяльності викладача, які надихають, направляють, контролюють дану діяльність і реалізують її в різних діях. Серед них важливе місце займають такі якості, як гнучкість, терпимість до студентських помилок, готовність визнавати власні помилки та омани, готовність виправляти помилки студентів і свої власні; готовність до компромісу, контроль над почуттями, емоціями, мовою, поведінкою; здібність до емпатії, готовність до співпраці, до роботи в команді; готовність бути відкритим для своїх студентів. Ці якості визначають розуміння та прийняття задач, цілі створення емоційно сприятливого середовища та усвідомлення його ролі в розвитку колективу та особистості. Серед них не можна недооцінювати лідерські якості викладача, які визначають норми й

цінності, сприятливий клімат студентського колективу, психологічний комфорт кожного його члена.

Схема 1. Структурні компоненти підготовки щодо формування готовності викладача до створення емоційно сприятливого середовища у студентському колективі

Не менш важливі в змісті психологічного компоненту підготовки комунікативні якості. Вони створюють кращі умови для розвитку мотивації учнів і творчого характеру колективної діяльності, правильного формування особистості студента, забезпечують сприятливий емоційний клімат, перешкоджають виникненню «психологічного бар'єра», забезпечують управління соціально-психологічними процесами в студентському колективі та можливість максимально використовувати в цьому процесі (психологічні) особливості студентів [4, с. 8]. У структурі комунікативних якостей виділяють емпатію, здатність до контакту в системі «педагог – студентський колектив – студенти», здатність знімати емоційно-психологічні бар'єри; здібність до спілкування.

Для створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі педагогу необхідно мати певні морально-психологічні якості, серед яких І. Чернокозов визначає такі якості: спостережливість та уважність; витримка, самовладання, здатність у конфліктних ситуаціях приймати раціональні рішення; вміння керувати собою й стримувати негативні емоції; самокритичність у поєднанні з чуйністю; здібність передбачати всі можливі наслідки своїх слів і вчинків; творче мислення, сміливість у вирішенні моральних проблем [9].

У змісті психологічного аспекту підготовки викладача значне місце займає здатність до співпереживання, тобто вміння відгукуватися на переживання іншої людини. Г. Потилико стверджує, що педагог повинен мати «... здатність подумки та емоційно ставати на місце іншої людини, що переживає певні почуття, робити іншу людину часткою свого внутрішнього світу» [6, с. 17]. Дійсно, створити емоційно сприятливе середовище в студентському колективі неможливо без розвитку доброзичливості, чуйності, уважності, що є запорукою успіху у спілкуванні викладача і студентського колективу.

Теоретичний компонент підготовки викладача знайомить його з теорією колективу і його виховним потенціалом; структурою колективу, яка включає лідерську позицію, індивідуальну позицію та офіційні підрозділи, малі групи, через які кожен її учасник набуває досвіду спілкування, характер, рівень розвитку інтересів і потреб, визначає своєрідність середовища в колективі; стилі управління, співуправління й самоврядування в групі; методикою поділу функцій і обов'язків серед студентів, що забезпечує їм стабільність і стійкість відносно свого місця в цій групі.

У змісті теоретичного аспекту важливу роль відіграє інформаційний компонент (сприйняття, переробка та збереження інформації, необхідної для виконання професійної діяльності; управління діяльністю й прийняття рішень, планування, контроль та оцінка власних дій); аналітичний компонент (спостерігати процеси, що відбуваються, аналізува-

ти їхній хід, виділяти їхні складові та встановлювати між ними зв'язки, осмислювати кожен частину будь-якого процесу й знаходити притаманні йому закономірності, передбачати результат будь-якої дії ще до її вчинення в дійсності, прогнозувати розвиток студентського колективу й кожного його члена). Теорія середовища, оволодіння якою дозволяє педагогу мати уявлення про психологічну атмосферу та емоційні стани в студентському колективі під час проведення або підготовки конкретних заходів, структуру психологічного клімату, способи забезпечення психологічного комфорту всім членам студентського колективу.

Практичний компонент підготовки викладача характеризується сукупністю вмінь, серед яких велика роль відводиться організаційним, інформаційним, прогностичним, проектним, орієнтаційним та комунікативним, коли викладач не жорстко контролює діяльність студента, а створює умови для його самоактуалізації й самореалізації.

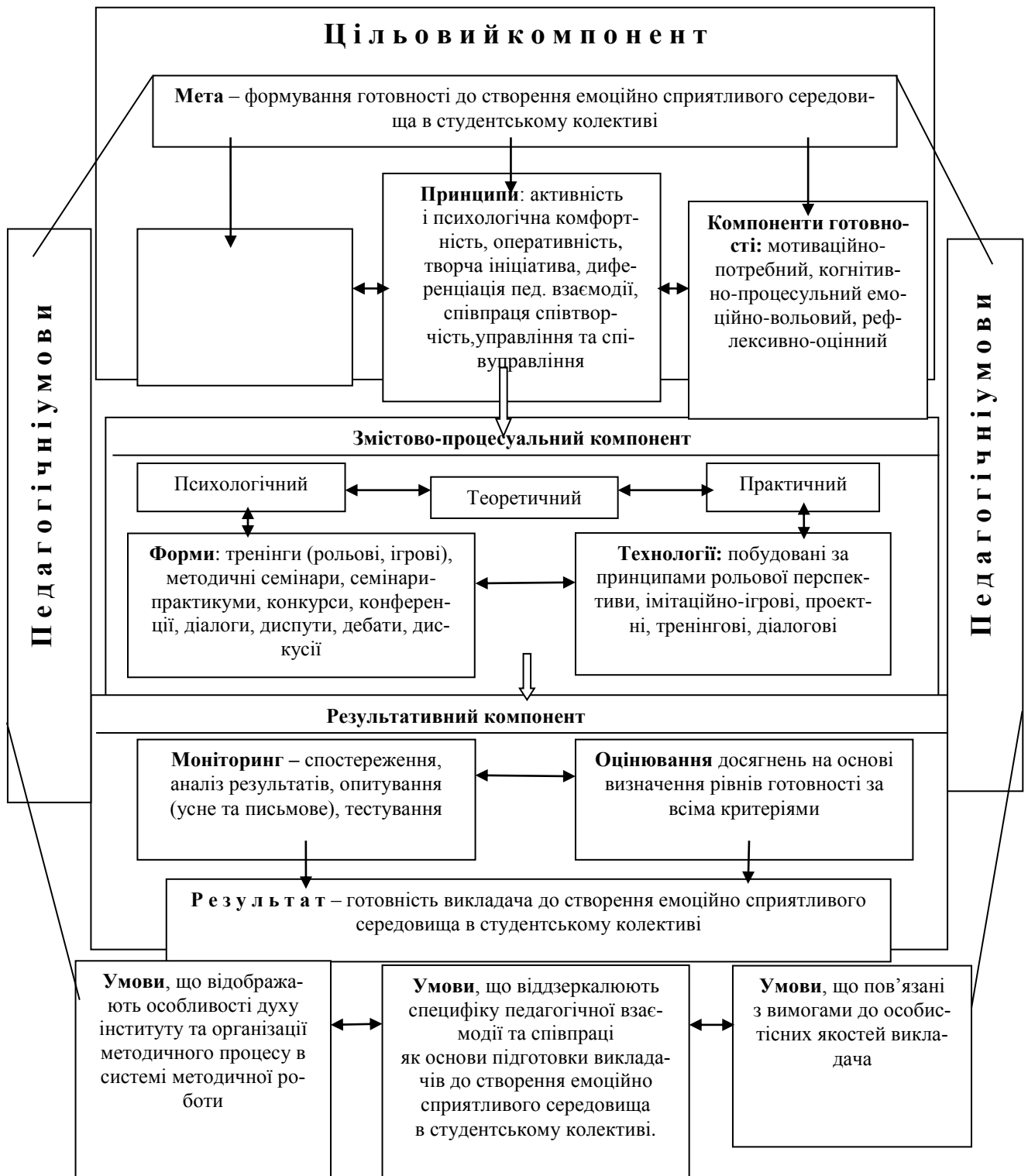
Шляхи й способи створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі обумовлюються набором таких умінь: уміння критично оцінювати обстановку; уміння висловлювати власне ставлення до ситуації; уміння займати правильну позицію в знятті напруги у стосунках між членами студентського колективу; уміння швидко орієнтуватися в ситуації, чужих думках, емоційному стані колективу та настрої студентів.

Практичний компонент підготовки викладача, спрямований на актуалізацію його внутрішньої готовності до змін і самозмін, забезпечення свободи дій і вибору форм, методів, засобів роботи, створення ситуацій пережитого досвіду педагогічної взаємодії, співпраці та співтворчості, здійснюється через різні види діяльності та її форми (справи, рішення педагогічних задач, діалоги, дискусії, дебати, конференції, конкурси, творчі проекти). Ці види діяльності є багатоаспектними, що забезпечує цілісність педагогічного процесу, встановлення відносин між його суб'єктами. Скласти чіткий план, побудувати модель створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі – це означає встановити зв'язки між елементами психологічної ситуації в динаміці, знайти вирішальні ланцюжки у взаєминах і спрогнозувати свої дії в оздоровленні клімату, забезпеченні психологічного комфорту для всіх учасників колективних дій. При цьому важлива емоційна єдність викладача та студентського колективу, що сприяє створенню творчої атмосфери, демократичного стилю поведінки, дружніх стосунків і перспективи розвитку співпраці викладача та студентів.

Результативність мотиваційно-змістового блока підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі залежить від грамотного використання різних педагогічних технологій. Останнім часом отримали визнання проектні технології, розробниками яких є Дж. Дьюї і В. Кілпатрік, їхні ідеї отримали розвиток у роботах Е. Полат і О. Рибіна. Основу проектною технології становить метод проектів, цей метод передбачає «певну сукупність навчально-пізнавальних прийомів, які дозволяють вирішувати певну проблему під час самостійних дій з обов'язковою презентацією результатів» [6, с. 35]. Проектна технологія передбачає досягнення мети через вирішення проблеми з отриманням реального практичного результату.

Значна роль відводиться тренінговим технологіям. Їхню основу становлять різні тренінги (особистісного зростання, соціально-психологічний, тренінг розвитку організаційних здібностей, тренінг спілкування, ігровий тренінг). Через виконання справ, пошук виходу з рольових та ігрових ситуацій відпрацьовувалися технологічні процедури: створення проблемної ситуації, використання емоційних і комунікативних стимулів в активізації дій викладачів із досягнення проєктованих цілей, обмін думками та пошук творчого вирішення педагогічних проблем. Тренінгові процедури збагачували досвід викладачів зі створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі через викорис-

тання активних методів: ситуації проектування сприятливого клімату, імпровізації, ігрові та проблемні методи.

Мал. 1. Модель підготовки викладачів ВНЗ до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі

Не менш значущим компонентом мотиваційно-змістового блока розробленої моделі є *результативний* компонент підготовки, що включає моніторинг та оцінку досягнень викладачів щодо формування готовності до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі ВНЗ. Моніторинг – це система цілеспрямованої діяльності методичної служби, керівників методичних занять, педагогів зі збирання, зберігання, систематизації, узагальнення й використання для проектування та корекції інформації про розвиток і тенденції цього складного особистісного утворення як показника педагогічного професіоналізму. Збір інформації, відстеження змін рівня готовності викладача до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі ВНЗ проводиться за допомогою різноманітних методів, а саме: вивчення документації, спостереження, анкетування, бесіди, тестування, аналіз зібраних даних.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, дослідна модель підготовки викладачів до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі ВНЗ містить такі блоки: цільовий, змістово-процесуальний, результативний, кожен із яких має свої підструктури. Педагогічні умови знаходяться поза системою моделі, але знайшли в ній відображення для того, щоб показати їхній вплив на результативність підготовки викладачів ВНЗ до створення емоційно сприятливого клімату та забезпечення психологічного комфорту кожному члену студентського колективу ВНЗ.

На нашу думку, позитивний результат підготовки викладачів буде можливим за умови створення сукупності педагогічних умов, що потребує теоретичного обґрунтування та експериментальної перевірки. Доцільно визначити педагогічні умови, що створюють можливості для забезпечення готовності викладачів ВНЗ до створення емоційно сприятливого середовища в студентському колективі, що й планується розглянути у подальших наших дослідженнях.

Список використаних джерел

1. Брушлинский А. В. Гуманистичность психологической науки / Андрей Владимирович Брушлинский // Психологический журнал. — 2000. — № 3. — Т. 21. — С. 3.
2. Зимняя И. А. Педагогическая психология / И. А. Зимняя. — Ростов-на-Дону, 1997. — 480 с.
3. Концепція національного виховання // Освіта. — 1996. — № 41. — 7 серпня. — 8 с.
4. Леонтьев А. А. Педагогическое общение / Алексей Алексеевич Леонтьев. — М. : Знание, 1979. — 46 с.
5. Мартиненко С. М. Організаційно-педагогічні умови функціонування і розвитку середніх закладів освіти для здібних дітей: автореф. дис. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.01 – «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / С. М. Мартиненко. — К., 1999. — 18 с.
6. Полат Е. С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Е. С. Полат. — М., 2000. — 272 с.
7. Попова О. С. Психологическое сопровождение педагогического процесса / Ольга Сигизмундовна Попова. — Мн., 2003.
8. Потылицо Г. П. Культура общения и личность / Григорий Петрович Потылицо. — К. : Знание, 1984. — 32 с.
9. Хуторской А. В. Дидактическая эвристика: Теория и технология креативного обучения / Анатолий Васильевич Хуторской. — М. : Изд-во МГУ, 2003. — 416 с.

Лопатинская Ирина Сергеевна,
кандидат педагогических наук
(Донецкий юридический институт МВД Украины)

МОДЕЛЬ ПОДГОТОВКИ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ ВУЗОВ К СОЗДАНИЮ ЭМОЦИОНАЛЬНО БЛАГОПРИЯТНОЙ СРЕДЫ В СТУДЕНЧЕСКОМ КОЛЛЕКТИВЕ

В статье проанализированы возможности использования в системе методической работы вузов моделирования при организации подготовки преподавателей к созданию эмоционально благоприятной среды в студенческом коллективе. Отмечены особенности организации и функционирования всех блоков и компонентов модели, раскрыты основные подходы, технологии, формы и методы моделирования подготовки преподавателей вузов. Обосновывается необходимость грамотного использования и сочетания различных составляющих структуры модели подготовки преподавателей к созданию эмоционально благоприятной среды в студенческом коллективе, что обеспечит ее результативность.

Ключевые слова: модель, моделирование, методическая подготовка преподавателя, эмоционально благоприятная среда, студенческий коллектив.

Lopatinskaia Irina,
candidat of pedagogical sciences,
(Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine)

MODEL OF TEACHERS' TRAINING OF HIGH SCHOOLS TO THE ESTABLISHMENT OF EMOTIONALLY SUPPORTIVE ENVIRONMENT IN STUDENTS' GROUP

The article analyzes the possibilities of using the methodical work of higher schools in the system, modeling of teacher's organization training to create an emotionally supportive environment in the student group. The features of the organization and functioning of all blocks and components of the model are noted, the main approaches, technologies, forms and methods of modeling the teachers' training of high school are disclosed. The article explains the competent use and combination of various components of the structure of the teachers' training model to create an emotionally supportive environment in the student group, and will ensure its effectiveness.

Key words: model, modeling, methodical preparation of the teacher, emotionally supportive environment, student group.

Надійшла до редколегії 03.04.2017